

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-619/2023-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužiteljice Antonele Biluš iz Zagreba, H. Macanovića 39, OIB: 92850167552, protiv tuženika Republika Hrvatska, Državni zavod za statistiku, Ilica 3, OIB: 49337502853, zastupanog po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi utvrđenja i naknade štete, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 27. kolovoza 2026., u prisutnosti tužiteljice i punomoćnice tuženika, dana 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"a) Utvrđuje se kako je tuženik prema tužiteljici (prijavitelju nepravilnosti) poduzeo štetne radnje na način da joj se osvećivao.

b) Utvrđuje se kako odgovorna osoba tuženika nije zaštitila tužiteljicu od štetnih radnji, ili poduzela nužne mjere radi zaustavljanja štetnih radnji i otklanjanja posljedica štetnih radnji.

2. a) Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati razliku plaće za višeg unutarnjeg revizora (koeficijent: 1,843) za razdoblje od 1. rujna 2020. do 31. ožujka 2021., podredno do 14. travnja 2021. u bruto iznosu od 1.097,67 eura, podredno u bruto iznosu od 1.170,89 eura zajedno sa tekućom zakonskom zateznom kamatom, izuzev zakonskih zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa koja teče:

- na iznos od 154,08 eura od 16.10.2020.
- na iznos od 154,08 eura od 16.11. 2020.
- na iznos od 154,08 eura od 16.12.2020.
- na iznos od 154,08 eura od 16. 01. 2021.
- na iznos od 160,30 eura od 16.2.2021.
- na iznos od 160,30 eura od 16.3.2021.
- na iznos od 160,75 eura od 16.4.2021.
- podredno, na iznos od 73,22 od eura od 16. 5.2021 .

do dana isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno

razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

b) Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati razliku plaće za voditelja Samostalne službe za unutarnju u reviziju u (koeficijent: 2,134) za razdoblje 1. travnja 2021., podredno od 15. travnja 2021. do 17. srpnja 2022., u bruto iznosu od 6.288,87 eura, podredno u bruto iznosu od 6.105,81 eura, zajedno sa tekućom zakonskom zateznom kamatom, izuzev zakonskih zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa koja teče:

- na iznos od 402,71 eura podredno od 219,65 eura od 16. 5. 2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.6.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.7.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.8.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.9.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16. 10.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.11.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16.12.2021.
- na iznos od 402,71 eura od 16. 1.2022.
- na iznos od 402,71 eura od 16.2.2022.
- na iznos od 402,71 eura od 16.3.2022.
- na iznos od 403,80 eura od 16. 4.2022.
- na iznos od 404,64 eura od 16. 5. 2022.
- na iznos od 409,35 eura od 16. 6. 2022.
- na iznos od 420,83 eura od 16.7.2022.
- na iznos od 220,14 eura od 16.8.2022.

do dana isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Podredno, nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati razliku plaće za višeg unutarnjeg revizora (koeficijent: 1,843) za razdoblje od 1. travnja 2021. do 17. srpnja 2022. u bruto iznosu od 2.515,55 eura, zajedno sa tekućom zakonskom zateznom kamatom, izuzev zakonskih zateznih kamata na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa koja teče:

- na iznos od 161,08 eura od 16.5.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16. 6.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.7.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.8.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.9.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.10.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.11.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.12.2021.
- na iznos od 161,08 eura od 16.1.2022.
- na iznos od 161,08 eura od 16.2.2021.

- na iznos od 161,08 eura od 16.3.2022.
- na iznos od 161,52 eura od 16.4.2022.
- na iznos od 161,87 eura od 16.5.2022.
- na iznos od 163,75 eura od 16.6.2022.
- na iznos od 168,34 eura od 16.7.2022.
- na iznos od 88,19 eura od 16.8.2022.

do dana isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.625,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 28. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 1.175,00 eur sa zatraženim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je dana 9. ožujka 2020. prijavila nepravilnosti povjerljivoj osobi za unutarnje prijavljivanje nepravilnosti u kojem navodi kako je došlo do nezakonitog rasporeda Marka Tepića na radno mjesto voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju (dalje u tekstu: voditelja unutarnje revizije), jer isti nije udovoljavao uvjetu iz čl. 28. st. 1. toč. 1. Zakona o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru, i to jer nije imao potrební certifikat ministra financija. Ističe da je cijelo vrijeme na navedeno upozoravala tuženika. Marko Tepić u trenutku imenovanja nije imao radnog iskustva kod tuženika, nije znao procese, nije imao radnog iskustva na poslovima unutarnje revizije, niti stručno ovlaštenje ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru. Bez obzira na navedeno, zamijenio je bivšu voditeljicu unutarnje revizije Anicu Markusi koja je imala oko 10 godina radnog iskustva na poslovima unutarnje revizije kod tuženika, istaknute rezultate rada te stručno ovlaštenje Ministarstva financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru. Marko Tepić tek je 1. veljače 2021. započeo sa Programom izobrazbe, a u trenutku prekida radnog odnosa 15. travnja 2021. (sam je otišao od tuženika) još uvijek nije imao položen pisani dio ispita. Smatra da joj se zbog prijavljene nepravilnosti tuženik osvećivao na način da ju je odgovorna osoba tuženika onemogućila u napredovanju, uskraćivala joj radne zadatke, ignorirala ju, nije joj omogućila rad od kuće dana 5. travnja 2021. i 16. studenog 2021., uznemiravala ju je, nije joj omogućila ostala prava u odnosu na druge državne službenike, prigovorila joj je jer je iskazala interes za pohađanje Specijalističkog programa izobrazbe iz javne nabave. I bivši voditelj ju je stavljao u nepovoljan položaj na način da ju je uznemiravao te ju ignorirao i uskraćivao joj radne zadatke. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom

podneskom od 25. ožujka 2026. (list 1086-1088. spisa) predlaže sudu utvrditi da joj se tuženik osvećivao, utvrditi kako ju odgovorna osoba tuženika nije zaštitila od štetnih radnji, ili poduzela nužne mjere radi zaustavljanja štetnih radnji i otklanjanja posljedica štetnih radnji prema odredbi čl. 20. st. 1. toč. 3. Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, naložiti tuženiku isplatiti joj razliku plaće za višeg unutarnjeg revizora (koeficijent 1,843) za razdoblje od 1. rujna 2020. pa do 31. ožujka 2021. u bruto iznosu od 1.097,67 eur s pripadajućim kamatama, podredno do 14. travnja 2021. u bruto iznosu od 1.170,89 eur s pripadajućim kamatama, naložiti tuženiku isplatiti joj razliku plaće za voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju (koeficijent 2,134) za razdoblje od 1. travnja 2021., podredno od 15. travnja 2021. do 17. srpnja 2022. u bruto iznosu od 6.288,87 eur, podredno u bruto iznosu od 6.105,81 eur s pripadajućim kamatama, podredno naložiti tuženiku isplatiti joj razliku plaće za višeg unutarnjeg revizora (koeficijent 1,843) za razdoblje od 1. travnja 2021. do 17. srpnja 2022. u bruto iznosu od 2.515,55 eur s pripadajućim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe da je Marko Tepić zaposlen kod njega na temelju Sporazuma o premještanju sa Agencijom za reviziju sustava provedbe programa Europske unije. Prije potpisivanja navedenog Sporazuma izvršena je provjera ispunjava li imenovani uvjete za raspored na radno mjesto voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju te je provjerom utvrđeno da imenovani ima odgovarajući stupanj i vrstu stručne spreme propisane Pravilnikom o unutarnjem redu tuženika, da ima 8 godina i 11 mjeseci radnog iskustva na poslovima unutarnje revizije te da ima certifikat strukovne organizacije kojim dokazuje da je ovlašten za obavljanje poslova unutarnje revizije. Budući da isti nije imao stručno ovlaštenje, odnosno certifikat ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru, zatraženo je mišljenje Ministarstva financija, Sektora za harmonizaciju razvoja sustava unutarnjih kontrola. U navedenom mišljenju (mail od - Evellin Vitezić Petris - voditeljica Službe, Ministarstvo financija, Državna riznica, Sektor za harmonizaciju razvoja sustava unutarnjih kontrola, Služba za organizaciju izobrazbe) navedeno je da Marko Tepić mora dostaviti dokaz da ima 5 godina radnog iskustva od čega najmanje 3 godine na poslovima unutarnje revizije te da po zapošljavanju na radno mjesto rukovoditelja unutarnje revizije mora u roku od jedne godine od dana rasporeda na to radno mjesto steći stručno ovlaštenje ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru. Stoga je Marko Tepić kod njega trajno premješten na radno mjesto voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju s danom 15. listopada 2019. Rješenjem o rasporedu imenovanom je, sukladno članku 49. Zakona o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru, utvrđena obveza da je u roku od jedne godine od dana rasporeda na radno mjesto dužan steći stručno ovlaštenje ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru. Slijedom svega navedenog, evidentno je da je glavna ravnateljica prilikom zapošljavanja i rasporeda Marka Tepića na radno mjesto voditelja Samostalne službe unutarnje revizije postupila u skladu s odredbama Zakona o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru. Osporava da je odgovorna osoba tužiteljici onemogućila napredovanje, uskraćivala joj radne zadatke, ignorirala ju, nije joj omogućila rad od kuće dana 5. travnja 2021. i 16. studenog 2021., uznemiravala ju i nije joj omogućila ostala prava u odnosu na druge državne službenike. Osporava i da bi bivši rukovoditelj stavljao tužiteljicu u nepovoljan položaj na način da ju je uznemiravao te ju ignorirao i uskraćivao joj radne zadatke.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u Dopis tuženika od 4. travnja 2023., Zahtjev za mirno rješenje spora, e-mail korespondenciju, Odgovor Ministarstva

pravosuđa i uprave, Uprave za pravosudnu i upravnu inspekciju od 12. listopada 2022., dokumentaciju, presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu posl. broj Pr-1188/2024-18 od 30. listopada 2025., Obračun tuženika, saslušani su svjedoci Renata Zubac, Marko Tepić, Vanja Mastelić i Zoran Banić te je saslušana tužiteljica.

4. Iz Zahtjeva za mirno rješenje spora (list 34.-66. spisa) proizlazi da se tužiteljica prije podnošenja tužbe obratila tuženiku radi mirnog rješenja spora čime je ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186a st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a).

5. Uvidom u e-mail tužiteljice od 9. ožujka 2020. (list 68. spisa) utvrđeno je da je tužiteljica tuženiku temeljem Pravilnika o postupku unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti kod tuženika podnijela Prijavu nepravilnosti. Tužiteljica ističe da rukovoditelj unutarnje revizije može biti samo osoba koja ima stručno ovlaštenje ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru i pet godina radnog iskustava, od čega najmanje tri godine na poslovima unutarnje revizije, ili revizije prema članku 28. st. 1. Zakona o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru, a što nije slučaj u Samostalnoj službi za unutarnju reviziju tuženika. Rukovoditelj unutarnje revizije tuženika još nema certifikat Ministarstva financija što nije u skladu s čl. 28. st. 1. toč. Zakona o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru, čl. 14. Ustava Republike Hrvatske i čl. 1. Zakona o državnim službenicima. Navedeno ima za posljedicu teške povrede službene dužnosti, teži prekršaj tuženika, naknadu štete prijavitelju nepravilnosti i reputacijski rizik.

6. Člankom 6. st. 1. Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti („Narodne novine“, broj: 17/19., dalje u tekstu: ZZPN-a) poslodavac ne smije prijavitelja nepravilnosti staviti u nepovoljan položaj zbog prijavljivanja nepravilnosti. Stavljanjem u nepovoljan položaj smatra se, između ostalog, uznemiravanje, nemogućnost napredovanja, neisplata plaće, uskrata radnih zadataka, nepoduzimanje mjera radi zaštite dostojanstva radnika zbog uznemiravanja (čl. 6. st. 2. ZZPN-a).

7. Tužiteljica smatra da ju je tuženik zbog Prijave nepravilnosti od 9. ožujka 2020. stavio u nepovoljan položaj na način da joj je odgovorna osoba tuženika onemogućila napredovanje, uskraćivala joj radne zadatke, ignorirala ju, nije joj omogućila rad od kuće dana 5. travnja 2021. i 16. studenog 2021., uznemiravala ju je, nije joj omogućila ostala prava u odnosu na druge državne službenike i nije joj odobrila korištenje plaćenog dopusta od 5 dana radi pohađanja Specijalističkog programa izobrazbe iz javne nabave. I bivši voditelj unutarnje revizije ju je stavljao u nepovoljan položaj na način da ju je uznemiravao te ju ignorirao i uskraćivao joj radne zadatke.

8. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je od 1. travnja 2018. pa do kraja veljače 2023. kod tuženika bila zaposlena na radnom mjestu unutarnji revizor. Od 1. ožujka 2023., temeljem sporazuma o premještanju, na njezinu inicijativu, premještena je u Ministarstvo kulture na radno mjesto viši unutarnji revizor. Od 1. travnja 2018. pa do 1. listopada 2019. neposredno nadređena joj je bila Anica Markusi, voditeljica Samostalne službe za unutarnju reviziju kada je ista degradirana u drugu službu na radno mjesto voditeljice odjela. 1. travnja 2019. Lidija Brković je postala ravnateljica tuženika. 1. travnja nije ispunjavala uvjete za radno mjesto viši unutarnji revizor. Naime, za radno mjesto viši unutarnji revizor bilo je predviđeno 4 godine radnog iskustva, a ona je u tom trenutku imala nešto više od tri godine. Sve uvjete za radno mjesto višeg unutarnjeg revizora stekla je 15. lipnja 2018. U razdoblju od 15. lipnja

2018. pa do 1. listopada 2019. nije bila raspoređena na radno mjesto višeg unutarnjeg revizora, jer joj je gospođa Markusi rekla da joj je potreban certifikat Ministarstva financija, koji je stekla 10. lipnja 2020. U razdoblju od 15. listopada 2019. pa do 14. travnja 2021. voditelj Službe za unutarnju reviziju bio je Marko Tepić. U tom razdoblju u Službi unutarnje revizije su radili ona, Marko Tepić i od 1. rujna 2020. do 1. travnja 2022. Zoran Banić. U razdoblju od 15. travnja 2021. pa do 17. srpnja 2022. poslove voditelja Službe unutarnje revizije obavljala je ravnateljica Lidija Brković po čijim nalogima je i ona postupala. U tom razdoblju ona i kolega Banić ništa nisu radili na svoju ruku, niti su donosili bilo kakve odluke. Njoj je tajnik kabineta David Radas rekao da se njezino samo prima na znanje, a da odluke oni donose. U rješenju kojim je premještena 2018. na radno mjesto unutarnji revizor bilo je napisano da certifikat treba steći u roku od godinu dana od rasporeda, a koji rok se mogao produživati. Teoretski dio za izobrazbu je počeo 17. rujna 2018. te je pisani dio položila 23. siječnja 2019. Praktični dio izobrazbe završila je 22. siječnja 2020., a usmeni dio je položila 10. lipnja 2020., s kojim datumom je i stekla certifikat. Tužena joj je praktični dio izobrazbe, a koji uključuje obavljanje dvije unutarnje revizije u tijelu u kojem je zaposlena, nije osigurala kod sebe, već temeljem sporazuma ga je obavljala u Ministarstvu kulture. Tužena joj nije omogućila obavljanje te dvije unutarnje revizije kod sebe, jer nije imala rukovoditelja kao mentora. 5. ožujka 2020. poslala je e-mail ravnateljici da dogovore sastanak i da riješe nepravilnosti i nelogičnost, jer je Marko Tepić, bez položenog certifikata mogao biti rukovoditelj, a ona na nerukovodećem radnom mjestu i najnižem radnom mjestu treba imati certifikat. Na taj e-mail ravnateljica joj nije odgovorila, nakon čega je 9. ožujka 2020. podnijela predmetnu prijavu nepravilnosti za nezakonit raspored Marka Tepića. Dana 24. travnja 2019. podnijela je prvi zahtjev za napredovanje o kojem se odlučivalo tek 2021., a nakon što je podnijela i drugi zahtjev 3. ožujka 2021. Vezano uz sačinjena izvješća za koje je odgovoran rukovoditelj unutarnje revizije ona je 18. svibnja 2021. došla do saznanja kako je navedeni zadatak dobio Zoran Banić koji je bio u procesu izobrazbe. U relevantnom razdoblju ravnateljica tuženika donosila je odluke na razini Samostalne službe za unutarnju reviziju, pratila i usmjeravala rad unutarnjih revizora, donosila odluke o odobrenju, donosila nacrt revizijskog izvješća. Odgovorna osoba institucije ne može obavljati poslove revizije, već ima obvezu osigurati uvjete za obavljanje poslova unutarnje revizije, na način da raspoređuje ovlaštene osobe za obavljanje unutarnje revizije kako bi se poslovi unutarnje revizije obavljali samostalno i objektivno. Rukovoditelj unutarnje revizije osigurava obavljanje poslova unutarnje revizije, a sve kako je propisano Zakonom o sustavu unutarnjih kontrola u javnom sektoru. Odgovornu osobu institucije se samo obavještava o poslovima obavljenim u unutarnjoj reviziji. Ravnateljica je sudjelovala u obavljanju poslova unutarnje revizije, što je nezakonito postupanje i dolazi do sukoba interesa. U razdoblju od 1. veljače 2021. pa do 15. studenog 2021. tuženik je odobrio rad od kuće za cca 282 državna službenika. Od 16. studenog 2021. pa do 11. travnja 2022. u službene prostorije tuženika se nije moglo ući bez odgovarajuće potvrde. Ona je 16. studenog 2021. podnijela zahtjev tuženiku da joj se odobri rad od kuće, a što joj tuženik nije odobrio, odnosno nije se očitovao, iako je u tom razdoblju za 108 službenika odobren rad od kuće. Nakon što je prestala Odluka o obvezi testiranja od 12. travnja 2022. do 30. studenog 2022. bilo je 96 službenika koji su nastavili raditi od kuće. 18. srpnja 2022. rukovoditeljicom Službe za unutarnju reviziju postala je Vanja Mastelić. Ravnateljica je svim radnicima koji su nalogom čelnika tijela bili upućeni na Specijalistički program izobrazbe iz područja javne nabave, a koji je trajao 6 dana, odobravalala pet dana plaćenog dopusta, jer se nakon tog programa mora položiti ispit.

Iako je bila upućena od strane čelnika tijela, jedino je njoj ravnateljica odobrila 2 dana plaćenog dopusta. Ravnateljica ju je napala da je iskazala interes za izobrazbu bez njezinog odobrenja. Nastavak osvećivanja ravnateljice vidljiv je i iz zahtjeva za teškom povredom njene službene dužnosti pred Službeničkim sudom u Zagrebu, a koji sud je odlučio da nije bilo takve povrede. Ravnateljica tuženika bez obzira na sve njezine prigovore i ukazivanje nepravilnosti nije pokrenula nikakav postupak protiv Marka Tepića. Također je prijavila i mobing Vanje Mastelić na koji nikad nije odgovoreno.

9. Svjedokinja Renata Zubac iskazala je da kod tuženika od 2019. radi kao voditeljica Službe za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala. Pred Odborom za državnu službu u tijeku je postupak vezan za napredovanje tužiteljice, a koji postupak je vezan za njezine zahtjeve iz 2019. i 2021. Jedan od uvjeta za radno mjesto viši unutarnji revizor je i stručno ovlaštenje Ministarstva financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru, a koji certifikat tužiteljica nije imala u trenutku podnošenja zahtjeva 2019. Dispozitivno je pravo čelnika tijela, odnosno slobodna ocjena i procjena čelnika tijela koga će rasporediti na određeno radno mjesto. Pretpostavlja da je radno mjesto viši unutarnji revizor bilo slobodno u relevantno vrijeme. Prije zapošljavanja Marka Tepića ona je poslala e-mail voditeljici Službe za izobrazbu u Ministarstvu financija radi provjere može li gospodin Tepić biti rukovoditelj službe, odnosno ispunjava li on sve potrebne uvjete. Odgovorili su joj da mora imati 5 godina radnog iskustva, a od toga 3 godine na poslovima revizije, i da u roku od godine dana mora steći certifikat. Tužiteljica je obavila jednu samostalnu unutarnju reviziju u svojstvu voditeljice revizije. Tužiteljica je po rasporedu na radno mjesto iz 2018. imala uvjet da u roku od godine dana stekne potrebni certifikat. Dopunskim rješenjima joj se produživao taj rok i to tri puta zbog bolovanja, praktične izobrazbe i sl.

10. Svjedok Marko Tepić iskazao je da mu se tužiteljica obraćala sa zahtjevom za napredovanje, jer je smatrala da ispunjava sve uvjete. On to tako nije vidio, jer njemu ispunjavanje formalnih uvjeta nužno ne znači da se treba napredovati. Shvaća da napredovanje treba biti po zaslugama, što znači na temelju rada, ili treba biti poklonjeno, što znači na temelju motivacijskog kriterija. On kod tužiteljice nije vidio ni jedno, niti drugo. Kolegici Zubac je rekao da bi tužiteljica napredovala te mu je rečeno da tužiteljica zadovoljava samo formalne uvjete. O tome je kontaktirao i ravnateljicu i ona je rekla da on vodi odjel i da je to njegova osobna procjena. Mogao je biti mentor tužiteljici. Više institucija obavlja certificiranje u području revizije. On ima certifikat od RIF-a na temelju kojeg je obavljao poslove revizije kod ranijih poslodavaca. Prema njegovom mišljenju tužiteljica je imala jedan napadački ton i stil komunikacije koji njemu nije odgovarao. Unutarnja revizija treba biti ogledalo svim drugim unutarnjim organizacijama. Uvijek je bilo da nešto ne valja. I drugi kolege su znali reći da je teška komunikacija sa tužiteljicom. On se nikada na nikoga nije derao, pa tako niti na tužiteljicu. Ne sjeća se da je tužiteljici govorio da neće biti voditeljica revizorskog tima dok je on rukovoditelj. Kod njega nema nikakvih zabrana, pa ako mu je tužiteljica i rekla da će poslati prijavu on je vjerojatno rekao neka šalje. Nakon zaprimanja prijave o nepravilnosti nije se osvećivao tužiteljici. Kod njega ne postoje takve stvari. Svatko može pisati što hoće, ali se posao mora odraditi. On je tek došao i nije mogao tužiteljici dati napredovanje, dok se ista ne pokaže. Potrebno je pokazati neku ideju i inicijativu, a ne se samo svađati sa cijelom institucijom. Osnovno pravilo revizije je da se u sve čovjek mora uvjeriti. Nema rekla kazala. Tužiteljica nije napredovala niti kod ranijeg voditelja, iako je imala ispunjene uvjete. Kao voditelj službe tužiteljici nije uskraćivao radne zadatke. Svatko je mogao dobiti rad od kuće, a zašto to eventualno tužiteljici nije odobreno ne zna. Tužiteljica je jedno vrijeme radila od doma. Nije bilo zadatka koje

je dao tužiteljici, a da isti nije iz završila, ili izvršila. Sve je obavljala korektno. Nije bilo zabušavanja s njezine strane.

11. Svjedokinja Vanja Mastelić iskazala je da je voditeljica Samostalne službe za unutarnju reviziju kod tuženika od 18. srpnja 2022. Tužiteljici je bila neposredno nadređena 6 mjeseci, nakon čega je tužiteljica otišla u Ministarstvo kulture i medija. Tužiteljica je shvaćala radne zadatke i poznavala metodologiju rada poslova obavljanja unutarnje revizije. Tužiteljica je prihvaćala radne zadatke za koje je imala rok i te zadatke je obavljala u roku. Međutim, ti zadaci nisu bili napravljeni sukladno danim uputama. Ukoliko tužiteljici nije bio zadan rok, a zadatak ne bi izvršila, na njezin upit zašto neki zadatak nije izvršila ona bi odgovorila da joj nije bio zadan rok. Nije shvaćala da je ona njoj neposredno nadređena i da je ona ta koja prati i ocjenjuje njezin rad. Svaki puta kada bi dobila neki zadatak tumačila je zadatke onako kako njoj odgovara. Kada joj je pokušala prenijeti svoje iskustvo rada od 14 godina u unutarnjoj reviziji, preispitivala je njezino znanje, tri puta ju je prijavila ravnateljici i pisala je Ministarstvu financija, Središnjoj harmonizacijskoj jedinici je li joj dobro objasnila metodologiju. Ministarstvo joj je tri puta metodologiju objasnilo na isti način kao i ona, s tim da je to bilo malo bolje upakirano, jer ipak oni rade tu metodologiju rada. Reviziju za 2021., odnosno konačno izvješće tužiteljica je završila par dana prije nego što je ona došla. Kada joj je donijela to konačno revizijsko izvješće za 2021. stavila je sebe kao osobu koja je radila reviziju i glavnu ravnateljicu kao voditeljicu revizijskog tima. Tada joj je rekla da makne glavnu ravnateljicu kao voditeljicu revizijskog tima, jer ona to nije bila, niti može biti. Glavna ravnateljica ne može potpisivati konačno revizijsko izvješće. Glavna ravnateljica potpisuje uz konačno revizijsko izvješće jedino prilog C 500, a to su prihvaćene preporuke od revidiranih subjekata. Taj C 500 tužiteljica izrađuje, odnosno piše preporuku, a aktivnosti provedbe preporuka, odgovorne osobe za provedbu preporuka, rokove provedbe, popunjava revidirani subjekt. I tako ispunjeni prilog C 500 potpisan po revidiranom subjektu ide na potpis glavnoj ravnateljici. Što se tiče revizije procesa rekonstrukcije i prenamjene tavanskog prostora za potrebe popisa 2021. tužiteljica je od nje, negdje u jesen, dobila zadatak da u nekom roku, provede testiranje prvog rizika koji se odnosio na organizacijsku strukturu službe javne nabave. Tužiteljica je napravila to testiranje, međutim, to nije dobro napravila, već je samo kopirala iz upitnika revidiranog subjekta za sve zaposlenike koji imaju certifikate, broj ljudi, a što nije odgovaralo činjeničnom stanju. Tada je tužiteljicu skinula s revizije i dala joj drugi posao zato što je ta revizija trebala biti gotova do kraja godine. S takvim ponašanjem i radom tužiteljice nije mogla biti završena do tada, tako da je ona taj glavni rizik uzela i napravila. Nakon toga, a s obzirom da strateški plan nije bio dobar, dala je zadatak tužiteljici da napravi rizike i poslovne procese. Tužiteljica je to i napravila, po svom poimanju, ali nakon što joj je rekla da to nije dobro, tužiteljica je tražila precizne upute u pisanom obliku. Odgovorila joj je da se sve nalazi u zajedničkom folderu i da joj je jako čudno kako se ona ne snalazi u tom folderu, jer je taj folder uspostavljen prije nego što je ona došla. Tužiteljici nije bilo onemogućeno napredovanje, međutim tužiteljica nije dokazivala zanimanje za posao, nitko joj nije valjao, nitko nije znao obavljati posao i sl.

12. Svjedok Zoran Banić iskazao je da kod tuženika radi na radnom mjestu službenika za zaštitu osobnih podataka i pristupa informacijama od početka travnja 2022., a prije toga je negdje od 1. listopada 2020. radio kao unutarnji revizor u Samostalnoj službi za unutarnju reviziju. U razdoblju od 1. listopada 2020. pa do 1. travnja 2022. on i tužiteljica su zajedno radili u Samostalnoj službi za unutarnju reviziju kao unutarnji revizori, dok je Marko Tepić bio voditelj službe do 1. travnja 2021. Do 1.

travnja 2021. radio je po nalogima Marka Tepića. Samostalna služba za unutarnju reviziju je od 15. travnja 2021. pa do 1. travnja 2022. bila bez voditelja. U to vrijeme tadašnji v.d. šefa kabineta David Radas na neki način im je bio nadređen te im je on davao svojevrstne upute. On i Marko Tepić bili su u procesu izobrazbe za unutarnjeg revizora i po pravilima su oni trebali imati mentora, a što im Središnja harmonizacijska jedinica Ministarstva financija nije dodijelila. U razdoblju dok je radio u Samostalnoj službi za unutarnju reviziju tužiteljica je cijelo vrijeme imala certifikat Ministarstva financija. Koliko je njemu poznato za obavljanje poslova višeg unutarnjeg revizora kod tuženika bilo je potrebno određeno iskustvo na poslovima unutarnje revizije i određeni broj obavljenih revizija. Taj proces je poprilično fleksibilan i ako poslodavac odluči da je netko dovoljno sposoban, preaktivan i fleksibilan može tu poziciju dati i bez prethodno navedenih uvjeta. Za vrijeme dok Samostalna služba za unutarnju reviziju nije imala rukovoditelja on i tužiteljica niti jedan posao nisu radili na svoju ruku. On i tužiteljica nisu donosili nikakve odluke ispred Samostalne službe za unutarnju reviziju. Tužiteljica je uvijek poštivala pravila ponašanja i etička načela prema nadređenima i suradnicima i nije stvarala nikakvu napetu i nelagodnu atmosferu. Kolega Tepić, umjesto da je zbog svog nedovoljnog znanja i iskustva, a zbog čega se baš nije najbolje snašao na poslu, saslušao sugestije i prijedloge tužiteljice vezano uz poslovne procese revizije, on je stvorio atmosferu pritiska i nesuradnje. Tužiteljica je upozoravala gospodina Tepića na metodologiju rada i na pogreške, ali ne na način da je nametala svoje mišljenje, već kolegijalno, a što je potkrijepila i sa stručnom literaturom, zakonskom normom i praksom. Tužiteljica je proaktivno tražila posao.

13. Sud je iskazu tužiteljice i saslušanih svjedoka u pogledu kronologije predmetnih događaja poklonio vjeru, jer su isti iskazivali objektivno i međusobno podudarno. Sud njihove iskaze u pogledu ocjene pravilnosti postupanja tuženika nije posebno cijenio, jer isto predstavlja pravno pitanje o kojem odlučuje sud.

14. Iz izvedenih dokaza proizlazi da je tužiteljica prvi zahtjev za napredovanje na radno mjesto viši unutarnji revizor podnijela 24. travnja 2019., odnosno u razdoblju u kojem je voditeljica Samostalne službe za unutarnju reviziju bila Anica Markusi, koja do 1. listopada 2019. (do kada je kao voditeljica Samostalne službe za unutarnju reviziju bila nadređena tužiteljici) nije odlučila o podnesenom zahtjevu tužiteljice. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da u razdoblju do 1. listopada 2019. nije bila unaprijeđena na radno mjesto višeg unutarnjeg revizora, jer joj je gospođa Markusi rekla da joj je potreban certifikat Ministarstva financija. Nakon što je 15. listopada 2019. voditelj Samostalne službe za unutarnju reviziju postao Marko Tepić, tužiteljica se istom također obratila zahtjevom za napredovanje. Uvidom u e-mail Marka Tepića od 13. siječnja 2020. (list 77. spisa) utvrđeno je da je isti poslao upit voditeljici Službe za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala, Renati Zubac, ispunjava li tužiteljica kriterije potrebnih stručnih uvjeta temeljem Pravilnika o unutarnjem redu za napredovanje na radno mjesto viši unutarnji revizor. Na navedeni e-mail Renata Zubac je odgovorila e-mailom od 14. siječnja 2020. (list 76.-77. spisa) i navela da tužiteljica ne ispunjava uvjete za napredovanje na radno mjesto višeg unutarnjeg revizora, jer nije stekla stručno ovlaštenje ministra financija za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru, koji je jedan od stručnih uvjeta za raspored na navedeno radno mjesto. Navedeni odgovor dostavljen je tužiteljici 4. ožujka 2020.

15. Nakon što je tužiteljica 9. ožujka 2020. podnijela Prijavu nepravilnosti zbog raspoređivanja Marka Tepića na radno mjesto voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju, 14. svibnja 2020. njezina Prijava nepravilnosti utvrđena je neosnovanom, pri čemu se tuženik pozvao na tumačenje Ministarstva financija,

Državna riznica, Sektor za harmonizaciju razvoja sustava unutarnjih kontrola u javnom sektoru. Iz navedenog tumačenja proizlazi da na radno mjesto rukovoditelja unutarnje revizije može biti raspoređena osoba bez stručnog ovlaštenja ministra financija, ali je isto obvezna steći u roku od godine dana od dana rasporeda na to radno mjesto.

16. Tužiteljica je 10. lipnja 2020. stekla certifikat ministra financija, te se e-mailom od 3. ožujka 2021. (list 114. spisa) ponovno obratila ravnateljici Lidiji Brković i Marku Tepiću sa molbom da ponovno razmisle o njezinom unapređenju, pri čemu ih moli da izuzmu prijavljenu nepravilnost kako bi što objektivnije donijeli odluku.

17. Rješenjem tuženika od 26. travnja 2021. (list 124-126 spisa) odbijen je zahtjev tužiteljice za napredovanje u državnoj službi kao neosnovan. Proizlazi da je tužiteljica putem elektroničke pošte 24. travnja 2019. i 19. ožujka 2021. podnijela zahtjev za napredovanje u državnoj službi na radno mjesto višeg unutarnjeg revizora. Tužiteljica je rješenjem o premještanju od 22. veljače 2018. premještena na radno mjesto unutarnjeg revizora u Samostalnu službu za unutarnju reviziju s danom 1. travnja 2018. te je rješenjem utvrđeno da je u roku od godine dana dužna steći stručno ovlaštenje za obavljanje poslova unutarnje revizije u javnom sektoru. Tužiteljica je stručno ovlaštenje za zvanje ovlašteni unutarnji revizor za javni sektor stekla dana 10. lipnja 2020. Člankom 90. st. 3. Zakona o državnim službenicima propisano je da državni službenik može redovito napredovati ako postoji slobodno radno mjesto propisano Pravilnikom o unutarnjem redu na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti, ako ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto i ako ispunjava uvjete za napredovanje sukladno posebnom propisu. Budući da iz navedene odredbe ne proizlazi da je napredovanje državnog službenika obvezno kad stekne propisane uvjete, već je uz ispunjavanje uvjete odluka dana slobodnoj procjeni čelnika tijela, zahtjev tužiteljice za napredovanje je odbijen.

18. Povodom žalbe tužiteljice od 24. travnja 2019. Odbor za državnu službu Republike Hrvatske je rješenjem od 8. travnja 2024. poništio rješenje tuženika od 26. travnja 2021. i predmet dostavio na ponovno rješavanje. Proizlazi da slobodna ocjena čelnika tijela treba imati argumentirane razloge kako bi se moglo ispitati je li odluka donesena na temelju slobodne ocjene u skladu s granicama ovlasti i sa svrhom radi koje je ta ovlast dana čelniku tijela. Iznošenje valjanih i jasnih razloga za nenapredovanje je nužno radi obrazlaganje svrhovitosti primjene slobodne ocjene te radi mogućnosti provjere je li u ovom slučaju ovlaštenje bilo sukladno cilju u kojem je to ovlaštenje dano.

19. Iz iskaza svjedokinje Renate Zubac proizlazi da je pred Odborom za državnu službu u tijeku postupak vezan za napredovanje tužiteljice, a koji postupak je vezan za njezine zahtjeve iz 2019. i 2021.

20. Člankom 90. st. 1. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj: 92/05., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12, 37/13., 38/13., 138/15., 61/17. i 70/19.) propisano je da se napredovanje u državnoj službi ostvaruje rasporedom državnog službenika na više radno mjesto unutar iste kategorije, ili prelaskom u višu kategoriju radnog mjesta. Državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako: a) je jedanput ocijenjen ocjenom „izuzetan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „primjeran“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom; b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti; c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto (čl. 90. st. 3. Zakona o državnim službenicima).

21. Predmet ovog spora nije ocjena pravilnosti raspoređivanja Marka Tepića na radno mjesto voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju, slijedom čega navode stranaka o zakonitosti istog raspoređivanja, a nastavno i dokaze kojima potkrepljuju takve svoje navode, sud nije posebno cijenio.

22. Za predmet ovog spora odlučno je utvrditi je li Prijava nepravilnosti tužiteljice od 9. ožujka 2020. razlog zbog kojeg tuženik nije udovoljio njezinom zahtjevu za raspoređivanje na radno mjesto viši unutarnji revizor, kao i jesu li zbog iste prijave odgovorna osoba tuženika i bivši voditelj Samostalne službe za unutarnju reviziju tužiteljici uskraćivali radne zadatke, ignorirali ju, uznemiravali ju, nisu joj omogućili rad od kuće dana 5. travnja 2021. i 16. studenog 2021., niti odobrili korištenje plaćenog dopusta od 5 dana radi pohađanja Specijalističkog programa izobrazbe iz javne nabave.

23. Imajući u vidu da je Samostalna služba za unutarnju reviziju u vrijeme donošenja rješenja od 26. travnja 2021. (list 124-126 spisa) kojim je tuženik odbio zahtjev tužiteljice za napredovanje na radno mjesto viši unutarnji revizor bila bez voditelja, da su tužiteljica i svjedok Zoran Banić bili unutarnji revizori i obavljali poslove sukladno uputama ravnateljice Lidije Brković i v.d. šefa kabineta Davida Radasa, sud je mišljenja da neudovoljavanje zahtjevu tužiteljice za napredovanje proizlazi iz tuženikovog korištenja dispozitivnog prava iz čl. 90. st. 3. Zakona o državnim službenicima, a ne iz njegovog osvećivanja zbog podnesene Prijave nepravilnosti tužiteljice od 9. ožujka 2020.

24. U prilog svojih tvrdnji kako su joj zbog podnesene Prijave nepravilnosti odgovorna osoba tuženika i bivši voditelj Samostalne službe unutarnje revizije uskraćivali radne zadatke, ignorirali ju i uznemiravali ju, odnosno u prilog svojih tvrdnji kojima osporavaju takve navode, tužiteljica i tuženik su tijekom postupka dostavili opsežnu dokumentaciju koja se odnosi na poslove unutarnje revizije, i to kako u odnosu na kronologiju obavljanja tih poslova, tako i na stavove tužiteljice i njezinih nadređenih o pravilnosti izvođenja pojedinih radnih aktivnosti.

25. Predmet ovog postupka nije utvrđivanje ispunjavanja radnih obveza tužiteljice i njezinih nadređenih, niti ocjena pravilnosti njihovih postupanja u pogledu unutarnje revizije, slijedom čega sud takvu dokumentaciju nije posebno niti cijenio.

26. Navodi tužiteljice u pogledu uskrate radnih zadataka i ignoriranja od strane odgovorne osobe tuženika i bivšeg voditelja unutarnje revizije Marka Tepića svode se na mišljenje tužiteljice o tome kako su pojedini radni zadaci trebali biti dodijeljeni njoj, a ne Zoranu Baniću, zaposlenom na istom radnom mjestu kao i ona, jer je on bio u programu izobrazbe i nije imao certifikat Ministarstva financija. Također, da je određene radnje trebala obavljati ona, a ne Marko Tepić, kao voditelj unutarnje revizije, jer je i on bio u programu izobrazbe i nije imao certifikat Ministarstva financija, odnosno da određene radnje nije smjela poduzimati ravnateljica tuženika.

27. Da bi se u konkretnom slučaju uskrata radnih zadataka mogla u smislu čl. 6. ZZPN-a tretirati kao stavljanje u nepovoljan položaj zbog prijavljivanja nepravilnosti, tužiteljica je trebala učiniti vjerojatnim da su joj odgovorna osoba tuženika i bivši voditelj unutarnje revizije uskratili radne zadatke unutarnjeg revizora na kojem radnom mjestu je ona bila zaposlena, a što je ista propustila učiniti.

28. Nalog odgovorne osobe tuženika, ili voditelja unutarnje revizije, da se određeni posao odradi na način za koji tužiteljica smatra da nije ispravan, i možebitno neudovoljavanje zahtjevima tužiteljice da joj odgovorna osoba tuženika, ili voditelj unutarnje revizije, objasne svoje postupke, ili odluke, odnosno neslaganje s takvim objašnjenjima, ni samo po sebi, niti u vezi s provedenim dokazima ne dovodi do

zaključka o ignoriranju tužiteljice u smislu stavljanja u nepovoljan položaj zbog podnesene Prijave nepravilnosti.

29. Iz suglasnih dijelova iskaza svjedoka Marka Tepića, Zorana Banića i Vanje Mastelić proizlazi da je tužiteljica sve svoje radne zadatke uredno izvršavala, ali da je postojao problem u komunikaciji između tužiteljice i njezinih nadređenih.

30. Tužiteljica smatra da su je odgovorna osoba tuženika i bivši voditelj unutarnje revizije uznemiravali, a što da, između ostalog, proizlazi i iz načina njihove komunikacije i ophođenja prema njoj. Iz izvedenih dokaza nedvojbeno proizlazi da su postojali problemi u komunikaciji između tužiteljice i svjedoka Marka Tepića i Vanje Mastelić koji su dovodili do napete i neugodne atmosfere. Međutim, sud je mišljenja da navedeno nije posljedica uznemiravanja tužiteljice zbog prijavljivanja nepravilnosti, već je posljedica drukčijeg shvaćanja metodologije rada unutarnje revizije i potrebnog načina obavljanja radnih zadataka tužiteljice. Tako su upiranje na relevantne propise i inzistiranje na obavljanju radnih zadataka na način za koji tužiteljica smatra da je ispravan, svjedoci Marko Tepić i Vanja Mastelić tumačili neopravdanim preispitivanjem i napadom na njihov rad i stručnost, dok je njihova objašnjenja i reakcije na njezine upite tužiteljica neosnovano tumačila uznemiravanjem zbog prijavljene nepravilnosti.

31. Iz e-mail korespondencije (list 284-287 spisa) proizlazi da je tužiteljica 5. travnja 2021. obavijestila Marka Tepića da je u subotu i nedjelju imala temperaturu 37,5 i da vjeruje da nije korona, već kronična upala sinusa, te ga pita može li u utorak i srijedu raditi od doma, a da bi od četvrtka bila u uredu ako sve prođe u redu. Na navedeni e-mail Marko Tepić joj je odgovorio da bi bilo najbolje da ode kod doktora da bude sigurna je li za samoizolaciju, ili bolovanje. E-mailom od 6. travnja 2021. tužiteljica je zamolila Denizu Gracin za daljnju uputu, jer joj je doktorica opće prakse sugerirala da ostane doma dok se situacija sa kroničnom upalom sinusa malo ne smiri te ju je zamolila da joj se taj tjedan odobri rad od doma. Ujedno je dostavila i e-mail doktorice koja joj je rekla da ne treba na testiranje, ali da ostane doma dok se simptomi ne riješe. Deniza Gracin joj je odgovorila da je prema uputi glavne ravnateljice potrebno dostaviti pisanu preporuku liječnice za odobrenje za rad od kuće.

32. Tužiteljica je e-mailom od 16. studenog 2021. zamolila tuženika da ju se izuzme iz provođenja Odluke o uvođenju posebne sigurnosti mjere obveznog testiranja i Upute za provođenje sigurnosne mjere obveznog testiranja, jer ne želi da ju se pita za Covid-19 potvrdu i obrađuju osobni podaci. Osim toga, smatra da bespotrebno testiranje predstavlja opasnost za zdravlje. Također moli odobrenje poslovnog izlaza za dan 16. studenog 2021. radi pribavljanja Covid-19 potvrde.

33. Tuženik je 5. travnja 2021. i 16. studenog 2021. postupao sukladno Odluci o organizaciji rada za vrijeme epidemije bolesti COVID - 19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 od 1. prosinca 2020, Odluci o uvođenju posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja dužnosnika, državnih službenika i namještenika, službenika i namještenika u javnim službama, službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zaposlenika trgovačkih društava i ustanova i Uputi za provođenje posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja na virus SARS-CoV-2 kod ulaska u prostorije tuženika.

34. Tužiteljica nije dokazala koji su to drugi radnici bili u istoj situaciji kao i ona dana 5. travnja 2021., a kojima je tuženik odobrio rad od kuće bez pisane preporuke liječnice za rad od kuće, pa se navodi tužiteljice o uskraćivanju takvog odobrenja zbog podnesene Prijave nepravilnosti, ukazuju neosnovanim.

35. U odnosu, pak, na neodobravanje tužiteljici rada od kuće i nedozvoljavanja ulaska u prostorije tuženika bez Covid-19 potvrde za dan 16. studenog 2021., za

istaknuti je da tužiteljica nije dokazala da je tuženik u odnosu na nju Uputu za provođenje posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja na virus SARS-CoV-2 kod ulaska u prostorije tuženika primjenjivao različito od ostalih radnika. Stoga su i navodi tužiteljice kako joj tuženik za dan 16. studenog 2021. nije odobrio rad od kuće i nije dozvolio ulazak u prostorije tuženika bez Covid-19 potvrde zbog podnesene Prijave nepravilnosti neosnovani.

36. Na temelju provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da tužiteljica na Specijalistički program izobrazbe u području javne nabave, radi stjecanja certifikata iz javne nabave, nije bila upućena od strane čelnika tuženika, već je sama iskazala interes i naknadno dobila odobrenje od čelnika tijela.

37. Sukladno čl. 30. st. 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine", broj: 56/22., 127/22., 58/23., 128/23., dalje u tekstu: KU-a) službenik za vrijeme stručnog ili općeg školovanja, osposobljavanja ili usavršavanja na koje je upućen od strane čelnika državnog tijela, ima pravo na plaćeni dopust za svaki ispit po predmetu 2 dana i za završni rad 5 dana. Prema čl. 30. st. 2. KU-a službenik za vrijeme stručnog ili općeg školovanja, osposobljavanja ili usavršavanja za vlastite potrebe, ima pravo na plaćeni dopust za svaki ispit po predmetu 1 dan i za završni rad 2 dana.

38. Tužiteljica tijekom postupka nije u smislu čl. 30. st. 1. KU-a dokazala da je na Specijalistički program izobrazbe u području javne nabave upućena od strane čelnika tuženika i da je imala obvezu izrade završnog rada, slijedom čega nije u pravu kada tvrdi da ju je tuženik odobravanjem korištenja plaćenog dopusta u trajanju od 2 dana za predmetnu izobrazbu, umjesto u trajanju od 5 dana, stavio u nepovoljniji položaj od ostalih radnika koji nisu podnijeli Prijavu nepravilnosti.

39. Iz svega prethodno obrazloženog proizlazi da tuženik tužiteljicu zbog podnesene Prijave nepravilnosti od 9. ožujka 2020. nije u smislu čl. 6. st. 1. i 2. ZZPN-a stavio u nepovoljan položaj, pa je kao neosnovan valjalo odbiti zahtjev tužiteljice za utvrđenjem da joj se tuženik zbog podnesene prijave osvećivao i da ju odgovorna osoba tuženika nije zaštitila od štetnih radnji, ili poduzela nužne mjere radi zaustavljanja štetnih radnji i otklanjanja posljedica štetnih radnji.

40. Sukladno čl. 26. st. 2. ZZPN-a propisano je da tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti prijavitelj nepravilnosti može, pored utvrđenja da je prema njemu poduzeta štetna radnja i zabranu poduzimanja i ponavljanja štetnih radnji te uklanjanje posljedica štetnih radnji, tražiti i naknadu imovinske i neimovinske štete uzrokovane povredom prava zaštićenih ovim ZZPN-om.

41. Budući da tuženik nije tužiteljici povrijedio prava zaštićena ZZPN-om, nije bilo osnove niti za usvajanje tužbenog zahtjeva tužiteljice za naknadom imovinske štete u visini razlike isplaćene plaće i plaće za višeg unutarnjeg revizora, odnosno voditelja Samostalne službe za unutarnju reviziju, pa je i taj dio tužbenog zahtjeva valjalo odbiti.

42. Slijedom svega navedenog, tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan, pa je isti odbijen u cijelosti, kao pod točkom I. izreke presude.

43. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te su tuženiku priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., u daljnjem dijelu teksta: OT/23) prema vrijednosti predmeta spora.

44. Tako su tuženiku do specifikacije visine tužbenog zahtjeva sa osnove naknade štete (podnesak tužiteljice od 25. ožujka 2026.) priznati troškove jednokratne nagrade (250 bodova prema Tbr. 7/2 OT/23), a nakon podnošenja podneska tužiteljice

od 25. ožujka 2026. prema vrijednosti predmeta spora od 7.386,54 eur, i to za sastav podneska od 24. lipnja 2026. 100 bodova (Tbr. 8/1 OT/23) i za pristup na ročišta 6. svibnja 2026., 6. srpnja 2026. i 27. kolovoza 2026. po 100 bodova (Tbr. 9/1 OT/23), što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr 50. OT/23) i PDV od 25% iznosi 1.625,00 eur. Slijedom navedenog, tuženiku je na ime troškova parničnog postupka dosuđen navedeni iznos sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

45. U preostalom dijelu zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka ukazuje se previsoko postavljenim u odnosu na važeću Tarifu, slijedom čega je valjalo odbiti zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 1.175,00 eur sa zatraženim kamatama, kao pod točkom III. izreke presude.

46. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

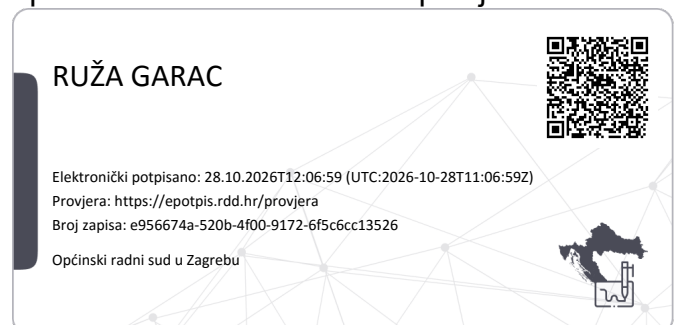
Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

DNA:

1. tužiteljici
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-4e874**

Kontrolni broj: **0693f-7c2f4-5ebd4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.